

njem zida, smanjuje veličinu izlagačkog prostora u onoj drugoj.

Jednu od karakteristika zagrebačke Galerije VN svakako predstavlja i veliki ostakljeni zid kroz koji se prolaznici – bojažljivi, neodlučni

U prvom planu, naprotiv, nalazi se ono nešto neuhvatljivo, *diskrecija događaja* rekli bismo. U već spomenutoj publikaciji od prije više od petnaest godina, Leonida Kovač svoj je popratni tekst – nimalo slučajno – završila pitanjima:

način bila i terminološki valorizirana. Tomo to zasigurno zaslužuje!

VANJA BABIĆ

IGOR RONČEVIĆ, *DULČIČEVI FRAGMENTI*, GALERIJA FORUM, 9. LIPNJA–5. SRPNJA

Izdržljivost slike

Spomen Igora Rončevića otkriva slučaj slikara koji je već odavno stvorio vlastiti slikarski postupak, slikara za kojeg se smatra da je proširio obzor suvremenog hrvatskog slikarstva čime je tako učvrstio svoju poziciju osebnijuna slikara i mentora.

Još od samih početaka pojavljivanja na likovnoj sceni 80-ih godina, unutar stilski definirane nove likovnosti na tada multimedijalno umjetnički opredjeljenoj sceni, Rončević je prepoznat kao slikar izrazito heterogenih stilskih obilježja čija je likovnost izraz nespojive asimilacije različitih likovnih elemenata vrednovanih kao karakteristična baština postmodernističke doktrine.

U svojim slikarskim postupcima Rončević se koristio raznim materijalima i sredstvima, klasičnim uljem i pastelnim bojama, akrilikom, organskim i umjetnim materijalima, čime je sugerirao slobodu i primjenu takvih postupaka, slobodu njihova korištenja i prepuštanja konačnom učinku i slobodi čisto slikarskog izživljavanja na plohi slike. Upravo tom smionošću korištenja i kombinacije materijala i sredstava Rončević je relativizirao uporabna sredstva u kreiranju slike i učinio sliku medijem likovnosti maštovitih tvorbi nastalih u bujanju stvaralačkog zanosa. Uostalom ona već istrošena uzrečica da je slika izraz umjetnikova osobnog nerva, u Rončevićevu je slučaju više nego istinita – to je slikarstvo rezultat njegove osobnosti, njegova osjećaja superiornosti, intelektualnosti, ironičnosti, nonšalantnosti, njegove iskonske ljudske prirode.

I u ovom najnovijem ciklusu slika Rončević nastavlja, premda je vidljiva promjena u

morfološkom smislu, na tragu svih već znanih postulata svoga slikarstva koje je ponovno vi-

Zuti anagram dva, 2010.

zualno drukčije, šarenije, bujnije, imaginativnije. I ovoga puta medij slike služi mu za izživljavanje svoje stvaralačke slobode, stvorivši, kako ih Milan Bešlić u predgovoru kataloga naziva, slike „smionih kolorističkih varijacija, ponegdje bizarnih semantičkih polja koja emaniraju oblicima iracionalne i tajanstvene provenijencije.“ Izložbom nazvanom *Dulčićevi fragmenti* Rončević ponovno predstavlja sli-

ke kojima istražuje izdržljivost slike i negaciju motivskog predloška samo asocijativno odražavajući likovne idiome Dulčićevih slika. Postupcima lazurnih premaza boje, svojevrsnim vizualnim kolažiranjem, stvara visokozasićene kaleidoskopske kompozicije. U stvaralačkom postupku Rončević poseže za viškom boje preostale iz prethodnih radova i reljefnim impastom ih nanosi lopaticom na plohu slike. Potom sasušenu podlogu premazuje lazurnim premazom. Na tako zasićenu površinu autor lopaticom polaže plohe boje, a u konačnici je oslikava kistom. Stilski i morfološki ovo je slikarstvo još uvijek u tradiciji postmodernističke, točnije transavangardne umjetničke poetike u smislu istraživanja slikarskih postupaka i iskušavanja izražajnih mogućnosti, stilskog eklekticizma, ustrajući na manualnosti i subjektivnosti u procesu stvaralaštva. Riječ je o slikarskim platnima s naglaskom na varijacijama kolorita i istraživanju njegovih vrijednosti i poteza kista, usljed čega su nastala energetski nabijena polja vizualnih podražaja koji tvore manje ili više atraktivne apstrakte kompozicije.

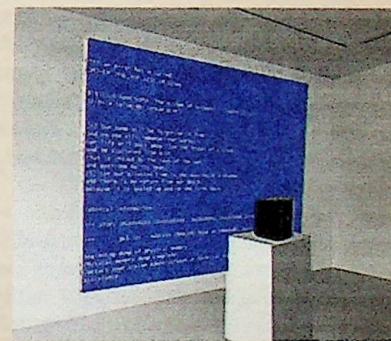
Plohu slike Rončević uistinu smatra stvaralačkim prostorom svoga slikarstva, vlastitim osobnim medijem za istraživanja svih oblika komunikacije vizualnih podražaja koje kreira na njenoj površini. U tom vibrirajućem i energizirajućem vizualnom podražaju koji podrazumijeva sliku kao višeslojnost znakova ili površinu nekog kontinuiranog događanja iščitava se vrijednost Rončevićeva slikarstva.

RAŠELJKA BILIĆ

deni kon-
cepcije, primjećuje da
Petercolovi
radovi kroz
trinaest
zasebnih
tematskih
cjelina pro-
miću svijest
o odgovornosti svakog iskaza, kao i od-
govornosti umjetnika za osobni umjetnički
stav te za vlastito djelo. Izložba je otvorena
do 10. srpnja, a više o njoj možete pogledati na
ww.galerijaklovic.hr.

Plavo u Fonticusu

GROŽNJAN – Grupna izložba *Plavo*, na kojoj sudjeluje četrdesetak umjetnika, a čiji je autor Eugen Borkovsky, otvorena je u Gradskoj galeriji Fonticusu u

Grožnju. Problematiziranje plave boje iznjedrilo je doticanje velikog broja interpretacija i angažmana kroz različite umjetničke poetike. Izložbu *Plavo*, na kojoj sudjeluju Igor Blagonić, Atanas Botev, Željka Gradski, Voljen Grbac, Marija Kauzarić, Zoltan Nagy, Miljenka Šepić, Zlata Tomljenović, Ivona Verbanac i drugi, pogledajte do 15. srpnja.

Popek u Rovinju

ROVINJ – U maloj Galeriji Zavičajnog muzeja Grada Rovinja otvorena je samostalna izložba slika umjetnice Vanje Popek. Njezini radovi svojevrsan su osobni dnevnik, poput bilježnice u koju zapisuje svoja promišljanja dok joj crtez postaje važna slikarska komponenta. Vrijednosti u likovnom izrazu Vanje Popek, koji proizlaze i iz ovog ciklusa, ne podnose podilaženje komercijalnim standardima. Izložbu razgledajte do 10. srpnja, a o umjetnici se informirajte na <http://vanjapopek.com>.

MARKO KRUŽIĆ